

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونگه ولت
نویسنده: ویکه دیل
فرستنده: علی کاظمی
۱۰ اکتوبر ۲۰۲۳

نبرد در شمال شرق سوریه

درگیری های مسلحانه بین نیروهای دموکراتیک سوریه و نیروهای قبایلی عرب همچنان ادامه دارد.

زمینه: جلوگیری از عادی سازی

ایالات متحده، هرکاری می کند تا از آرامش در سوریه جلوگیری کند. نه تنها نمایندگان و مقامات دولتی ایالات متحده تلاش می کنند اعتراضات مداوم در سویدا را که از اواسط آگوست ادامه دارد از بیرون دامن بزنند و بر تحریم های سخت تری اصرار می ورزند که قرار است از بازسازی این کشور جنگ زده جلوگیری کنند. همچنین در تاریخ ۲۷ سپتمبر، طرحی از سوی سناتورهای جمهوری خواه مارک روبیو و جیمز ریش ارائه شد که هدف آن مسدود کردن عادی سازی رو به رشد عربی با دولت سوریه است. در ماه مه نیز سه نماینده کنگره طرح مشابهی را ارائه کرده بودند. روبیو و ریش خواستار تمدید تحریم های ایالات متحده تا سال ۲۰۲۳ و نظارت بر روابط دیپلماتیک بین سوریه و سایر کشورهای عربی هستند. همچنین کارکنان سازمان ملل متحد نیز باید تحت نظر قرار گیرند تا بررسی شود که آیا با دمشق تماس دارند یا خیر. آنها هدف خود را «انزوای دیپلماتیک و اقتصادی رژیم اسد» اعلام می کنند. در واقع، برخی از کشورهای منطقه در پی فشار شدید ایالات متحده، قبلاً مشارکت خود را در سوریه کاهش داده و حمایت مالی را متوقف کرده اند. تحریم ها، همانطور که جیمز جفری، فرستاده ویژه سابق ایالات متحده برای سوریه، در سال ۲۰۲۱ با

مباهات اعلام کرد، اقتصاد کشور را نابود کرده است. سایر مقامات ارشد دولتی نیز به صراحت از تشدید شدید رنج مردم به شکل کمبود سوخت، مواد غذایی و دارو خوشحال هستند.

پس از چندین زمین‌لرزه ویرانگر در ترکیه و سوریه در ماه فبروری، دولت‌های عربی که قبلاً با دمشق دشمن بودند، کمک‌های بشردوستانه ارائه کردند. پس از آن، تماس‌های دیپلماتیک آغاز شد و سرانجام در ماه مه، سوریه به اتحادیه عرب بازگشت. علی رغم تلاش‌های شدید، واشنگتن و متحدانش نتوانسته‌اند مانع از بازگشت رئیس‌جمهور بشار اسد به صحنه سیاسی شوند.

*****

درگیری‌های مسلحانه بین مبارزان عرب و نیروهای دموکراتیک سوریه (SDF) تحت سلطه کردها در استان دیرالزور همچنان ادامه دارد. روز چهارشنبه، نیروهای دولتی سوریه نیز به مواضع نیروهای دموکراتیک سوریه آتش گشودند و علاوه بر این، اعضای قبایل عرب نیز به آنها حمله کردند. نیروهای دموکراتیک سوریه نیز از پهنادهایی استفاده کرد که برخی از آنها به خانه‌های غیرنظامیان نیز اصابت کرد. در این درگیری‌ها که از اواخر ماه آگست ادامه دارد و منافع اساسی ایالات متحده در منطقه را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد، تاکنون تعداد زیادی از افراد کشته و زخمی شده‌اند، از جمله غیرنظامیان.

این اعتراضات پس از آن آغاز شد که احمد الخلیل (ابو خوله)، رئیس شورای نظامی دیرالزور که تحت حمایت نیروهای دموکراتیک سوریه است و نقش مهمی در عملیات نظامی نیروهای دموکراتیک سوریه علیه داعش ایفا کرده است، توسط نیروهای نیروهای دموکراتیک سوریه به پایگاه نظامی ایالات متحده در حسکه دعوت و بازداشت شد. چهار نفر از همکاران وی نیز بازداشت شدند. به ابو خوله اتهاماتی از جمله فساد و قاچاق مواد مخدر و همچنین افزایش تماس‌های وی با دولت سوریه وارد شده است.

در پی بازداشت ابو خوله، چندین قبیله محلی در بیانیهای از اعضای عرب نیروهای دموکراتیک سوریه خواستند تا به مبارزه علیه اشغالگری ایالات متحده در شمال شرق سوریه بپیوندند. نیروهای دموکراتیک سوریه نیز تنها چند ساعت پس از بازداشت، یک عملیات نظامی در دیرالزور آغاز کرد، که به طور رسمی برای مقابله با داعش بود. اما آنها در این عملیات همچنین به دو خودروی نیروهای دفاع ملی، یک واحد ذخیره داوطلبانه ارتش سوریه، حمله کردند. استان دیرالزور که عمدتاً ساکنان آن عرب‌های سنی‌مذهب هستند، در غرب رود فرات توسط نیروهای دولتی سوریه کنترل می‌شود. از سوی دیگر، سمت شرقی رودخانه تحت کنترل نیروهای دموکراتیک سوریه و نیروهای امریکائی قرار دارد.

در سال‌های اخیر، جمعیت عرب محلی بارها علیه حضور غیرقانونی نیروهای امریکائی که با نیروهای دموکراتیک سوریه همکاری نزدیکی دارند، در شمال شرقی کشور که از نظر نفت غنی و همچنین به عنوان انبار غلات سوریه محسوب می‌شود، اعتراض کرده است.

اما نیروهای دموکراتیک سوریه نیز هدف نارضایتی‌های مردمی قرار گرفته است. به عنوان مثال، در سال ۲۰۱۹، صدها نفر در نزدیکی ایست‌های بازرسی نیروهای دموکراتیک سوریه در منبج تظاهرات کردند و همزمان اعتصاب عمومی اعلام شد. چندین نفر در آن زمان بر اثر شلیک نیروهای نیروهای دموکراتیک سوریه کشته شدند. در دیرالزور که امروز بار دیگر در کانون اعتراضات قرار دارد، هفته‌ها تظاهرات علیه حاکمان بالفعل برگزار شد. آنها به فقدان خدمات اولیه و تبعیض و همچنین به استخدام اجباری جوانان و زندانی کردن هزاران نفر در زندان‌های اداره

خودمختار شمال و شرق سوریه (AANES) و نیروهای دموکراتیک سوریه که توسط دمشق به رسمیت شناخته نمی شود، متهم شدند.

بر اساس گزارش سازمان ملل متحد در ماه جون سال گذشته، ۱۶۹۶ کودک در سوریه جذب گروه‌های مسلح شده‌اند. اکثر این کودکان توسط گروه‌های تروریستی اسلام‌گرا جذب شده‌اند، اما ۶۳۷ نفر از آنها توسط نیروهای دموکراتیک سوریه (SDK) جذب شده‌اند.

مورد اختلاف دیگری که در سال‌های اخیر وجود داشته است، تجارت نفت سوریه توسط اداره خودمختار شمال و شرق سوریه و نیروهای دموکراتیک سوریه است که آن را به دمشق نیز می‌فروشند. اعتراضات فعلی که به رقه، تل ابیض، منبج و حومه حلب نیز گسترش یافته است، به ویژه علیه سرعت سیستماتیک نفت و گندم سوریه توسط سربازان امریکائی در همکاری با نیروهای دموکراتیک سوریه است. دمشق که بیش از یک دهه است با جنگ اقتصادی مواجه است، به شدت به منابع ملی نیاز دارد. اما نفوذ کردها در خودگردانی رسمی چند قومیتی و نیروهای دموکراتیک سوریه نیز در این دزدی‌ها نقش مهمی را ایفا می‌کند.

شورش علیه نیروهای دموکراتیک سوریه و نیروهای امریکائی در استان دیرالزور توسط شیخ ابراهیم الحافل از قبیله اکیدات رهبری می‌شود که به داشتن روابط با دولت سوریه شهرت دارد. کاملاً محتمل است که عملیات نظامی قبایل عربی توسط دولت و ارتش سوریه حمایت شود. زیرا هدف اعلام شده آنها پایان دادن به اشغال غیرقانونی امریکا است. اداره خودمختار شمال و شرق سوریه و نیروهای دموکراتیک سوریه از سوی دیگر، در صورت خروج امریکا از سوریه، از از بین رفتن خودمختاری خود که هرگز توسط دمشق به رسمیت شناخته نشده است، می‌ترسند، اما این خودمختاری بر مناطق چند قومیتی و غیر کردنشین گسترش یافته. اگرچه چندین تلاش برای نزدیکی بین اداره خودمختار شمال و شرق سوریه و دولت سوریه انجام شده است، اما به دلیل همکاری اداره خودمختار شمال و شرق سوریه و نیروهای دموکراتیک سوریه با ارتش ایالات متحده، به نظر می‌رسد که توافقی در راه نیست.

از زمان آغاز اعتراضات، نیروهای دموکراتیک سوریه دستگیری‌های گسترده‌ای انجام داده و مقررات منع آمد و شد را نیز وضع کرده است. سازمان ملل متحد اعلام کرد که در جریان درگیری‌های مسلحانه، حداقل ۶۵۰۰ خانواده آواره شده و به مناطق تحت کنترل دولت پناهنده شده‌اند. به گفته دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد (UNOCHA)، همچنین مواد غذایی، دارو و آب در منطقه مورد مناقشه کم شده است.

بر اساس گزارش روزنامه نزدیک به دولت، اتر پرس، جنگجویان نیروهای دموکراتیک سوریه به آوارگان اجازه بازگشت به خانه‌های خود را نمی‌دهند. این کار برای پیشبرد تغییر جمعیتی به نفع جمعیت کرد انجام می‌شود. چنین گزارش‌هایی – درست یا غلط – به ویژه مهم هستند، زیرا اتهامات مشابهی سال‌هاست که وجود دارد. طبق این گزارش‌ها، واحدهای دفاع شخصی کرد YPG و YPJ که هسته نیروهای دموکراتیک سوریه را تشکیل می‌دهند، به خانواده‌های عرب که قبل از داعش فرار کرده بودند، اجازه بازگشت به خانه‌های خود را نداده‌اند. شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در سال ۲۰۱۷ نتوانست اتهام پاکسازی قومی را تأیید کند. گفته شد که کمیسیون مربوطه برای این امر مدرکی پیدا نکرده است. با این حال، جذب اجباری و فقدان کمک کافی برای کسانی که به دلیل فعالیت‌های پاکسازی مین مجبور به تخلیه موقت خانه و کاشانه خو شدند، مورد تأیید واقع شده است.